ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V PROSINCI 2022

ZVĚSTOVÁNÍ NEJSVĚTĚJŠÍ PANNĚ MARII

Ave Maria! Buď pozdravena, Maria, plná milosti. Buď pozdravena, Panno z Nazareta, kterou si Bůh v nevyzpytatelných záměrech a milosrdných rozhodnutích vyvolil za Matku Spasitele. Buď pozdravena, Panno, plná víry a lásky, která jsi Bohu řekla své pokorné fiat.

Kéž moje srdce, můj život a moje modlitba jsou, Panno Maria, potěšením pro Tvé Neposkvrněné Srdce, které zažívá tolik rouhání a urážek. Chci Ti, Maria, přinést úlevu v Tvém utrpení, proto odpovídám na prosbu Pána Ježíše a další první sobotu měsíce se modlím modlitbu zadostiučinění za všechny urážky a rouhání, jimiž je zraněné Tvé Neposkvrněné Srdce.

Dnes, Maria, v tuto první sobotu, mě vedeš do domu v Nazaretě, který se stal místem zázraku – zázraku Zvěstování a Vtělení Božího Slova. Jak vypadal, Maria, dům Tvého narození, života a přijetí Božích úmyslů? Evangelia nepopisují Tvůj dům, ale z historických svědectví se můžeme domnívat, že dům, ve kterém jsi žila, byl domem chudých lidí. Prostý, obyčejný dům, jenž v sobě skrýval tajemství života Neposkvrněně počaté. V tomto domě, Panno Maria, jsi se spolu s rodiči modlila, opakovala jsi slova posvátných knih Písma svatého, v tomto domě jsi žila spojená s Bohem. Skrytá v tajemství víry a neposkvrněné čistoty srdce. Do tohoto domu přišel Boží anděl, aby zvěstoval největší zázrak, zázrak vtělení a narození Božího Syna … Tvůj dům, Maria, byl v městečku Nazaret, tak bezvýznamném, že ve Starém zákoně nebylo toto místo ani jednou zmíněno. Jako by vůbec neexistovalo. A právě do tohoto bezvýznamného a neznámého městečka, do chudého domu náctileté Miriam poslal Bůh anděla Gabriela. Panno Maria, jak velké je to tajemství! Co jsi prožívala v době před zvěstováním? Co jsi cítila, Maria, když jsi slýchávala a rozjímala v srdci předpovědi proroků, jež hovořily o tom, že Mesiáš přijde na svět a vysvobodí svůj lid z otroctví? Věděla jsi, že každá žena, každá dívka v Izraeli toužila po tom, aby se stala matkou Mesiáše...

A Ty, Maria, jsi po tom také toužila? Pomyslela sis někdy, že Bůh právě Tebe učiní matkou Mesiáše? Máme právo si myslet, Boží Matko, že Tvoje láska k Bohu a Tvoje pokora, byly tak velké, že Ti na mysl ani nepřišlo, že právě Ty budeš Matkou Božího

Syna. Mnohé ukazuje na to, že ještě před svatbou se spravedlivým Josefem jsi se, Maria, rozhodla, odevzdat se cele Bohu natolik, že jsi chtěla navždy zachovat panenskou čistotu. Rozhodla ses přinést Bohu sebe celou tak, že ses zřekla možnosti porodit Mesiáše. Josef, Tvůj snoubenec, člověk spravedlivý čili svatý, Tě tolik miloval, že se rozhodl ctít Tvoje rozhodnutí. Milovala jsi, Maria, sv. Josefa panenskou láskou a on i Tebe měl rovněž rád panickou, čistou láskou ...

Nechápu, Maria, hloubku této lásky, ale ač jí nerozumím, vnitřně mě přitahuje taková láska a čistota, která otevírá člověka Bohu a probouzí touhu se Mu svěřit bez omezení a bez nároků.

Panno Maria, předvídala jsi, co se stane, v ten den, kdy se naplnila očekávání věků a Otec ve své věčné moudrosti usoudil, že přišel čas, aby se jeho Syn počal ve Tvém panenském lůně? Moje matko, jak ses ten den modlila? Jak jsi otvírala Bohu své Neposkvrněné Srdce? Jen sv. Lukáš nám popsal chvíli zvěstování. Kéž mě jeho slova uvedou k Tobě, k Ježíšovi, k pochopení, co znamená souhlas se svatou vůlí Boha.

V šestém měsíci byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám!“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní! Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“ A anděl od ní odešel. (Lk 1, 26-38).

Maria, kde před Tebou anděl Gabriel stanul? V domě či cestě k domu? Co jsi dělala ve chvíli, kdy k Tobě Boží vyslanec přišel? Předvídala jsi, že Tě potká tak velká milost? To evangelista Lukáš neříká. Proč? Snad proto, abych si já i každý člověk uvědomil, že každé místo, každá doba i okolnosti se mohou stát chvílí zjevení Boha a naplnění jeho

slibů. Ty, Panno Maria, jsi přijala archanděla Gabriela s velkou vírou a pokorou. Tvoje srdce naplněné Bohem ihned v archandělovi Gabrielovi rozpoznalo Božího vyslance a s důvěrou přijalo jeho slova jako slova samotného Boha.

Proč jsi se ale zarazila, Maria, na slova andělského pozdravení? Což jsi nevěřila tomu, co anděl říkal? Ne, nedostatek víry ono zaražení nezpůsobil – byla to Tvoje pokora. Pokora je uznání pravdy o sobě. Z Boží vůle jsi viděla, jak velké dary a milosti do Tebe Bůh vložil, ale zároveň jsi věděla, že toto množství milosti jsi dostala zcela zdarma, bez jakékoli zásluhy. Věděla jsi, že každá milost na Tebe kane mocí budoucích zásluh Božího Syna. Ano, Panno Maria, v hloubi duše jsi věděla, že jsi Božím stvořením a že cokoli máš, dostala jsi jako dar Boží lásky. Právě toto pokorné vědomí způsobilo, že když jsi přijímala pozdravení archanděla Gabriela, celá Tvoje duše, mysl i srdce se ponořily do rozjímání Božích tajemství, do rozjímání nekonečné velikosti Boží lásky. Maria, moje Matko, prosím – uč mě takové pokoře. I na mě Bůh ve velikosti svého nekonečného milosrdenství v každé chvíli sesílá své milosti. Obdarovává mě svou nekonečnou Láskou, kterou jsem si přece nijak nezasloužil. Bůh mě miluje bez mých zásluh. Miluje mě, hříšníka, i přes moje hříchy. Miluje mě tolik, že se sám snižuje a přijímá podobu člověka a osud člověka, aby za mě, hříšníka, umřel na kříži – abych já mohl být spasen.

Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem? zeptala ses pokorně, Panno Maria, Božího vyslance. Kolik víry je v té otázce, kolik důvěry v Boha. Neptáš se, jestli je to možné. Neptáš se: proč já? Neptáš se: jak se to vůbec může stát? Ne! Ty, Boží Matko, už v srdci souhlasíš s vůlí Nejvyššího a prostě žádáš anděla Páně, aby Ti řekl, jak máš jednat, aby se mohla Boží vůle splnit. Panno Maria, děkuji Ti za tuto otázku, která je současně odpovědí. Uč mě, prosím, s odevzdaností přijímat Boží vůli. Často, když se v mém životě odehrávají těžké a bolestné věci, takové, které ve mně vzbuzují strach a neklid, ptám se Boha: proč? A vím, že je v této otázce skrytý nedostatek víry, důvěry a lásky. Maria, uč mě neptat se proč, ale za jakým účelem? To je otázka na Boha: za jakým účelem se v mém životě děje to, co se děje, ať mě otevře poznání a přijetí nejsvětější Boží vůle. Uč mě, Maria, žít Boží vůlí v každodennosti.

Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova. (srov Lk 1, 38). Tato slova opakuji během dne třikrát, když se modlím Anděl Páně. Doufám, že těmi slovy chválím Boha za dar Vtělení Božího Syna ... ale také chválím Tebe, Boží Matko, která z Boží vůle

a rozhodnutí máš účast na díle spásy světa. Doufám také, že právě opakování těchto posvátných slov mě bude učit žít v postoji služby, služby Bohu.

Ano, Boží Matko, Ty jsi celým svým životem, celou bytostí splnila to, co jsi řekla: byla a jsi služebnice Pána. Jaký je to úctyhodný titul a služba být služebnicí, být sluhou Pána Boha! Služebnice Pána, to je Tvoje jméno, Tvoje povolání a cesta svatosti. To je, Matko moje, Tvoje povolání a důstojnost.

Maria, co se dělo ve Tvém Neposkvrněném Srdci, když jsi říkala slova tohoto svého obětování se Bohu? Už tehdy byl z Ducha Svatého pod Tvým Srdcem počat Ježíš. Když jsi říkala, že jsi služebnice Páně, vyznávala jsi lásku Božímu Synovi, jenž žil pod Tvým srdcem. Lidská slova nejsou určitě schopna vyjádřit to, co se v Tobě odehrávalo, ve chvíli početí. Naplnila Tě jistě tak velká láska, až zplodila dar Božího mateřství.

Ano, Panno Maria, Ty mě učíš, že láska vede ke službě a služba k lásce. Moje milovaná Matko, prosím, uč mě lásce, která bude službou Bohu. Službou každodenním, věrným a vytrvalým plněním Boží vůle a službou vyjádřenou ve skutcích lásky k mým bližním. Vím, že láska nejsou slova, ale konkrétní činy – uč mě tedy, Matko moje, jednat láskyplně ve všednosti mého života. A kéž tato láska těší Ježíše záchranou ubohých hříšníků před zatracením.

Maria, přijímající zvěstování Božího anděla, uč mě přijímat a plnit Boží vůli s láskou a důvěrou. Veď mě, Maria, Matko Boží a moje matko. Amen.